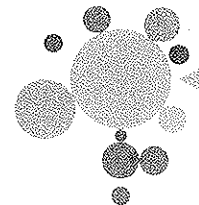

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8036 Dep.
0030 Oslo

M i R A

Oslo 29. april, 2011

Deres referanse: 201100193-/SVI

HØRINGSFORSLAG: FORSLAG TIL BOSETTINGSORDNING FOR FLYKTNINGER MED MÅL OM RASKERE BOSETTING

MiRA-Senteret takker departementet for anledning til å bli hørt i denne saken.

Vi ønsker først og fremst å si at vi er positive til at departementet med dette forslaget ønsker en raskere bosetting for flyktninger som har fått oppholdstillatelse, enn det som er praksis i dag. En raskere bosetting vil ha stor betydning for en hurtigere integrering av denne gruppen, noe hele samfunnet, men ikke mist enkeltpersonene selv vil profitere på. Spesielt er vi opptatt av at ventetiden til enslige mindreårige flyktninger blir kortet ned, slik at de snarest mulig kan få begynt i skole og komme videre med livene sine, i stedet for å sitte passivisert på et asylmottak.

Vi er enige med departementet i at bosettingsordningen bør i størst mulig grad være basert på at kommunene selv beslutter hvor mange flyktninger de kan ta i mot. Samtidig bør departementets anmodning om å ta i mot et antall flyktninger stå i forhold til kommunens størrelse og evne, ikke minst til å ta i mot flyktninger som har spesielle oppfølgingsbehov. Departementet bør enten anmode en kommune som allerede har den faglig kompetansen som kreves om å ta i mot disse flyktingene, eller også gi kommunen et økt integreringstilskudd, noe som vil gjøre det noe lettere for kommunen å ta imot ressursvake flyktninger.

På den annen side leser vi i høringsbrevet at kommunene ofte knytter betingelser eller vilkår til sine vedtak om bosetting, også utover bosetting av flyktninger med spesielle hjelpebehov. Vi er derfor enige i forslaget i punkt 3. og 4. om at Fylkesmannen skal kunne benytte sin tilvisningsrett dersom kommunene i et fylke ikke blir enige seg i mellom, eller ikke aksepterer det antall flyktninger de er anmodet om, eller insisterer på å ta bare imot spesielle grupper av flytninger. Kommunene bør ikke ha anledning til å stille betingelser i sine vedtak om bosetting.

Likevel mener vi det er viktig at bosetting av flytninger skjer i størst mulig grad gjennom motivering og frivillighet fra kommunenes side, for å bedre kunne sikre et lokalt engasjement i integreringen av flytninger i kommunene generelt. Vi støtter derfor også KS' høringsforslag om å vurdere sterkere økonomiske insentiver til kommunene, og særlig til de som tar imot flyktninger som har behov for spesielt ressurskrevende tjenester over lengre tid.

Vi håper departementets forslag til bosettingsordning vil føre til en betydelig raskere bosetting av flyktninger generelt, og av enslige mindreårige flyktninger spesielt.

Med vennlig hilsen

Fakhra Salimi

Leder